Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2025)0160

Humānā traģēdija, ko izraisījis Krievijas karš pret Ukrainu, un steidzamā vajadzība izbeigt Krievijas agresiju: nelikumīgi aizturēto civiliedzīvotāju un karagūstekņu stāvoklis un nemitīgā civiliedzīvotāju bombardēšana..

Eiropas Parlamenta 2025. gada 9. jūlija rezolūcija par humāno traģēdiju, ko izraisījis Krievijas karš pret Ukrainu, un steidzamo vajadzību izbeigt Krievijas agresiju: nelikumīgi aizturēto civiliedzīvotāju un karagūstekņu stāvoklis un nemitīgā civiliedzīvotāju bombardēšana (2025/2710(RSP))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ukrainu un Krieviju,

– ņemot vērā Hāgas konvencijas, ANO Statūtus, Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus, Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to, Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, ANO Konvenciju pret spīdzināšanu, Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) Romas statūtus un ANO Konvenciju par bērna tiesībām,

– ņemot vērā 2014. gadā parakstīto Asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Ukrainu, no otras puses[1], un tā ietvaros izveidoto padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonu starp Eiropas Savienību un Ukrainu,

– ņemot vērā visas attiecīgās ANO Ģenerālās asamblejas un Drošības padomes rezolūcijas, jo īpaši ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju ES-11/7, kas pieņemta 2025. gada 25. februārī,

– ņemot vērā 2024. gada 10. jūlija NATO Vašingtonas samita deklarāciju un 2025. gada 25. jūnija Hāgas samita deklarāciju,

– ņemot vērā Parlamenta Reglamenta 136. panta 2. punktu,

---

1 OV L 161, 29.5.2014., 3. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2014/295/oj.

A. tā kā Krievija kopš 2022. gada 24. februāra ir izvērsusi brutālu, nelikumīgu, neprovocētu un nepamatotu pilna mēroga agresijas karu pret Ukrainu;

B. tā kā Krievijas agresija pret Ukrainu sākās nevis 2022. gada februārī, bet gan 2014. gadā, kad tika nelikumīgi okupēta un anektēta Krima un Doneckas un Luhanskas reģionu daļas, kas izraisīja smagas humanitāras, ekonomiskas un ekoloģiskas sekas un reģionālu nestabilitāti; tā kā Krievija savu brutālo un nepamatoto agresijas karu jebkurā brīdī varētu izbeigt;

C. tā kā ANO Ģenerālā asambleja 2022. gada 2. marta rezolūcijā Krievijas karu pret Ukrainu nekavējoties kvalificēja kā agresijas aktu, kas ir ANO Statūtu 2. panta 4. punkta pārkāpums, un 2022. gada 14. novembra rezolūcijā atzina nepieciešamību saukt Krieviju pie atbildības par tās agresijas karu un likt tai juridiski un finansiāli atbildēt par tās starptautiski prettiesiskajām darbībām, cita starpā atlīdzinot nodarītos zaudējumus un kaitējumu;

D. tā kā līdz šim 2025. gadā Krievija pret Ukrainu ir raidījusi vairāk nekā 20 000 dronu jeb aptuveni 3500 dronu mēnesī, kas ir par 350 % vairāk nekā vidēji mēnesī 2024. gadā; tā kā Krievija ir nogalinājusi vairāk nekā 1050 civiliedzīvotāju un ievainojusi vēl 4300, kas ir skaidrs pierādījums tam, ka tā, pretēji Ukrainai, kas aizsargājas, aktīvi vēršas pret civiliedzīvotājiem, tostarp neatliekamās medicīniskās palīdzības transportlīdzekļiem un glābšanas personālu; tā kā nesenie uzbrukumi Kijivai un Dņipro bija attiecīgi otrais nāvējošākais un visnāvējošākais uzbrukums šīm pilsētām kopš Krievijas iebrukuma sākuma, kas ir klajā pretrunā Krievijas apgalvojumiem, ka tā ir ieinteresēta miera panākšanā;

E. tā kā, reaģējot uz Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, ES ir pieņēmusi nepieredzēta mēroga 17 sankciju paketes pret Krieviju un turpina pieņemt sankcijas pret Krieviju, lai neatgriezeniski mazinātu tās spēju turpināt nelikumīgo agresijas karu pret Ukrainu; tā kā sankciju apiešana, cita starpā izmantojot Krievijas ēnu floti, un nepilnīga sankciju īstenošana joprojām ir būtisks Krievijas agresijas kara veicinātājs; tā kā, neraugoties uz šīm un citām sankcijām, Krievija turpina iesākto agresijas karu pret Ukrainu;

F. tā kā ASV atkal ir apturējušas būtiskas militārās palīdzības piegādi Ukrainai;

G. tā kā Krievijas agresija pret Ukrainu ir izraisījusi lielāko civiliedzīvotāju piespiedu pārvietošanu Eiropā kopš Otrā pasaules kara, jo 10 miljoni ukraiņu – galvenokārt sievietes un bērni – ir pārvietoti, tostarp 7 miljoni ir atraduši patvērumu ārzemēs[1];

---

1 https://www.peopleinneed.net/the-ukrainian-refugee-crisis-current-situation-9539gp.

H. tā kā Krievija turpina nepārtraukti īstenot šaušalīgus kara noziegumus pret nevainīgiem civiliedzīvotājiem; tā kā saskaņā ar Ukrainas iestāžu sniegto informāciju ir zināms, ka pašlaik Krievijā un uz laiku okupētajās Ukrainas teritorijās ir aizturēti aptuveni 16 000 Ukrainas civiliedzīvotāju, lai gan patiesie skaitļi, visticamāk, ir ievērojami lielāki; tā kā vairāk nekā 70 000 ukraiņu, tostarp civiliedzīvotāji, bērni un militārpersonas, tiek oficiāli uzskatīti par bezvēsts pazudušiem;

I. tā kā Krievijas iestādes ir sistemātiski organizējušas daudzu Ukrainas civiliedzīvotāju piespiedu pazušanu, aizturot personas, kurām nav militāras piederības, pamatojoties uz nepamatotām un safabricētām apsūdzībām, un, tā kā joprojām nekas nav zināms par viņu likteni un atrašanās vietu, viņu ģimenes dzīvo mokošā neziņā; tā kā Krievijas organizētā piespiedu pazušana ir daļa no plaša, sistemātiska un koordinēta uzbrukuma Ukrainas civiliedzīvotājiem;

J. tā kā saskaņā ar ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja sniegto informāciju kopš 2022. gada februāra Krievijas aizturēšanas vietās aizturēšanas laikā ir gājuši bojā vismaz 29 civiliedzīvotāji un Krievijas kontrolētajās teritorijās 170 civiliedzīvotājiem ir izpildīts nāvessods;

K. tā kā visā piespiedu pazušanas procesā Krievijas iestādes pastāvīgi nav informējušas ģimenes par viņu tuvinieku likteni vai atrašanās vietu; tā kā turklāt daudzās dažādu iestāžu atbildēs nav sniegta nekāda jēgpilna informācija;

L. tā kā Krievijas iestādes ir sistemātiski izmantojušas spīdzināšanu un cita veida necilvēcīgu un pazemojošu izturēšanos pret daudziem nelikumīgi aizturētiem Ukrainas civiliedzīvotājiem; tā kā ANO Neatkarīgā starptautiskā izmeklēšanas komisija Ukrainas jautājumā ir guvusi pierādījumus tam, ka Krievija ir izmantojusi izvarošanu un seksuālu vardarbību kā līdzekli aizturēto vīriešu un sieviešu spīdzināšanai;

M. tā kā Krievija atsakās atklāt to Ukrainas karagūstekņu skaitu, ko tā pašlaik tur gūstā; tā kā Krievijas iestādes klaji nepilda savas saistības saskaņā ar Ženēvas konvencijām, kas paredz ļaut Starptautiskās Sarkanā Krusta komitejas (SSKK) starptautiskajiem pārstāvjiem apmeklēt ieslodzītos un pienākumu nosūtīt attiecīgo informāciju SSKK, valsts iestādēm un karagūstekņu ģimenēm;

N. tā kā Ukrainas karagūstekņi un sagūstītie civiliedzīvotāji tiek pakļauti spīdzināšanai, tostarp badam, viņi tiek piekauti un pakļauti dažādiem spaidiem, fiziskai, seksuālai un psiholoģiskai vardarbībai un viņiem tiek atteikta medicīniskā aprūpe un juridiskā pārstāvība;

O. tā kā Ukraina un starptautiskās struktūras kopš 2022. gada februāra ir dokumentējušas simtiem gadījumu, kad Krievijas spēki ir nogalinājuši ukraiņu karagūstekņus; tā kā Ukrainas

Ģenerālprokuratūra izmeklē nāvessoda izpildi 268 ukraiņu karagūstekņiem (208 karagūstekņiem kaujaslaukā un 59 karagūstekņiem Oļeņivkas cietumā); tā kā pieaugošais nāvessodu skaits un pieejamie pierādījumi liecina, ka šie noziegumi nav atsevišķi incidenti, bet drīzāk pieder pie sistemātiskas un apzinātas politikas, kas ir nopietns starptautisko tiesību un cilvēktiesību pārkāpums, un saskaņā ar Ženēvas konvencijām un Romas statūtiem tie ir kara noziegumi;

P. tā kā Ukraina un Krievija kopš 2022. gada februāra 65 reizes veikušas ieslodzīto apmaiņu – kā rezultātā ir atbrīvoti 5757 cilvēki –, tostarp trīs liela mēroga apmaiņas notika 2025. gada maijā, un vēl 469 personas tika atbrīvotas ārpus oficiālajiem apmaiņas mehānismiem;

Q. tā kā kopš Krimas okupācijas un aneksijas 2014. gadā Krievija ir sistemātiski vērsusies pret Krimas tatāriem, veicot politiski motivētas vajāšanas, piespiedu pazušanas, iebiedēšanu un vajāšanu; tā kā Krimas tatāru līderi, žurnālisti, pilsoniskās sabiedrības aktīvisti un reliģiskie darbinieki ir saskārušies ar nesamērīgām represijām, cita starpā aizbildinoties ar vēršanos pret ekstrēmismu un terorismu; tā kā šīs darbības ir uzskatāmas par starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumiem un to mērķis ir iznīcināt Krimas tatāru pamatiedzīvotāju identitāti un klātbūtni;

R. tā kā Krievija, izlikdamās par kristīgās ticības un vērtību aizstāvi, masveidā un sistemātiski pārkāpj reliģijas tiesības okupētajās Ukrainas teritorijās, pilnībā aizliedzot Ukrainas grieķu katoļu baznīcu, nogalinot vismaz 47 Ukrainas reliģiskos līderus un vēl vairāk pakļaujot spīdzināšanai, un Krievijas spēki ir apzināti vērsušies pret reliģisko īpašumu un to iznīcinājuši; tā kā vienlaikus Krievija Maskavas patriarhāta pareizticīgo baznīcu izmanto kā ieroci, lai plašākā mērogā tiranizētu un kontrolētu reliģiskās kopienas un Ukrainas iedzīvotājus;

S. tā kā Ukrainas žurnālistes Viktorijas Roščinas (*Viktoriia Roshchyna*) spīdzināšana un nogalināšana Krievijas gūstā liecina par nopietniem un pieaugošiem draudiem, ar kuriem saskaras Krievijas bruņoto spēku gūstā esošie Ukrainas žurnālisti; tā kā citi, tostarp *Iryna Danylovych*, *Dmytro Khyliuk*, *Iryna Levchenko* un *Heorhiy Levchenko*, joprojām atrodas apcietinājumā dzīvībai bīstamos apstākļos;

T. tā kā saskaņā ar iniciatīvas “Bring Kids Back UA” un Jeila Humanitārās pētniecības laboratorijas (*Yale Humanitarian Research Lab* (*HRL*)) sniegto informāciju kopš 2022. gada februāra aptuveni 20 000 vai, iespējams, pat līdz 35 000 Ukrainas bērnu ir piespiedu kārtā deportēti uz Krieviju un Baltkrieviju vai tiek aizturēti uz laiku okupētajās Ukrainas teritorijās, un no šiem bērniem tikai 1366 ir atdoti atpakaļ, savukārt par 637 bērniem ir apstiprināta informācija,

ka viņi ir miruši; tā kā tiek uzskatīts, ka patiesie skaitļi ir daudz lielāki, jo šīs pārvietošanas un deportācijas turpinās; tā kā Donalda Trampa administrācija no 2025. gada 1. jūlija ir samazinājusi *HRL* Ukrainas Konfliktu novērošanas centra finansējumu, apdraudot tā darba turpināšanu;

U. tā kā SKT kopš 2022. gada 2. marta veic izmeklēšanu par stāvokli Ukrainā un 2023. gada 17. martā izdeva Krievijas Federācijas prezidenta Vladimira Putina un tā dēvētās Krievijas Federācijas prezidenta biroja bērnu tiesību komisāres Marijas Ļvovas-Belovas apcietināšanas orderi par kara noziegumu – Ukrainas bērnu nelikumīgu deportāciju, savukārt 2024. gada 24. jūnijā izdeva papildu apcietināšanas orderus attiecībā uz vairākām citām Krievijas amatpersonām; tā kā ES atbalsta Īpašo pret Ukrainu vērstā agresijas nozieguma tribunālu, kas tiek veidots Eiropas Padomes satvarā,

1. visstingrākajā veidā nosoda neprovocēto, nelikumīgo un nepamatoto Krievijas agresijas karu pret Ukrainu; prasa, lai Krievija nekavējoties pārtrauc visas militārās darbības Ukrainā, pilnībā atsauc savus spēkus no Ukrainas starptautiski atzītās teritorijas, izbeidz piespiedu deportācijas, atbrīvo visus aizturētos un deportētos ukraiņus un atlīdzina Ukrainai un kara noziegumos cietušajiem; atkārtoti nosoda Baltkrievijas tiešo iesaistīšanos Krievijas brutālajā agresijas karā pret Ukrainu;

2. apstiprina nelokāmu apņemšanos atbalstīt Ukrainas neatkarību, suverenitāti un teritoriālo integritāti tās starptautiski atzītajās robežās un atkārtoti uzsver savu politiku neatzīt Krievijas uz laiku okupētās Ukrainas teritorijas; stingri uzsver Ukrainas neatņemamās tiesības uz pašaizsardzību saskaņā ar ANO Statūtu 51. pantu, kas ietver tiesības uzbrukt militāriem mērķiem Krievijas teritorijā;

3. atkārtoti apstiprina savu nelokāmo solidaritāti ar Ukrainas tautu tās varonīgajā savas nācijas, zemes un kopīgo Eiropas vērtību aizsardzībā; atkārtoti pauž pārliecību, ka spēcīga, neatkarīga un demokrātiska Ukraina ir vitāli svarīga Eiropas drošībai, stabilitātei un labklājībai; aicina ES un visas tās 27 dalībvalstis būtiski palielināt militārā atbalsta Ukrainai efektivitāti un paātrināt tā sniegšanu Ukrainai, lai Ukraina varētu likumīgi aizstāvēties pret Krievijas pieaugošajiem uzbrukumiem pilsētām un civilajai infrastruktūrai visā valstī un lai Ukraina būtu iespējami spēcīgākā pozīcijā sarunās;

4. nosoda Vladimira Putina nemainīgo revizionistisko un imperiālistisko retoriku un ideoloģiju un maldinošo propagandu; nosoda Krievijas valdības sistemātiskos centienus iznīcināt Ukrainas vēsturi, kultūru, valodu un identitāti; šajā sakarībā stingri nosoda Ukrainas mākslinieku vajāšanu, par ko liecina Mariupoles militārā orķestra dalībnieku ieslodzīšana un spīdzināšana un necilvēcīga attieksme pret viņiem, un prasa viņus nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot;

5. uzsver, ka Krievijas pilna mēroga iebrukums Ukrainā ir satricinājis mieru un stabilitāti Eiropā un radījis nopietnu globālās drošības apdraudējumu; uzsver, ka Krievija joprojām ir visnozīmīgākais un tiešākais drauds Eiropas drošībai;

6. stingri nosoda Krievijas spēku veikto Ukrainas karagūstekņu nogalināšanu, kas ir kara noziegums un smags Ženēvas konvenciju pārkāpums; pauž sašutumu par Krievijas Federācijas īstenoto Ukrainas žurnālistes Viktoriia Roshchyna nolaupīšanu, aizturēšanu bez jebkādām saziņas iespējām, spīdzināšanu un nogalināšanu, kas liecina par ekstrēmo brutalitāti un sistemātisko nežēlību, ko krievi izmanto pret Ukrainas civiliedzīvotājiem un karagūstekņiem; prasa Krievijas Federācijai nekavējoties pārtraukt mirušo civiliedzīvotāju un karagūstekņu ķermeņu sakropļošanu un orgānu izņemšanu no viņu ķermeņiem;

7. atkārtoti norāda, ka tikai Krievija ir atbildīga par savu agresijas karu un ka Krievijas spēki un amatpersonas nedrīkst palikt nesodīti par cilvēktiesību pārkāpumiem, kara noziegumiem un citiem starptautisko tiesību pārkāpumiem; pauž dziļu sašutumu par Krievijas brutālajiem uzbrukumiem civiliedzīvotājiem un neselektīvajiem uzbrukumiem civilajai infrastruktūrai; uzsver, ka sistemātiska un apzināta vēršanās pret civiliedzīvotājiem un jo īpaši bērnu deportācija var tikt uzskatīta par genocīda stratēģiju, ko organizē un īsteno Krievijas valdība;

8. pilnībā atbalsta Starptautiskās Krimināltiesas uzsākto izmeklēšanu par Krievijas pastrādātajiem kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci; atzinīgi vērtē neseno Eiropas Padomes un Ukrainas nolīgumu par Īpaša pret Ukrainu vērstā agresijas nozieguma tribunāla izveidi; uzsver, ka visi par kara noziegumiem Ukrainā vainojamie ir jāsauc pie atbildības un ka taisnīgums ir būtisks ilgtspējīga miera nodrošināšanai; pauž vislielākās bažas par ASV sankcijām pret SKT un tās prokuroriem, tiesnešiem un darbiniekiem, kuras apdraud visu tās pašreizējo izmeklēšanas un kriminālvajāšanas darbu un ir nopietns uzbrukums starptautiskajai tiesu sistēmai; aicina Komisiju steidzami aktivizēt Bloķēšanas statūtu un dalībvalstis steidzami pastiprināt diplomātiskos centienus, lai aizsargātu un uzturētu SKT kā neaizstājamu starptautiskās tiesu sistēmas stūrakmeni;

9. atkārtoti nosoda Krievijas īstenoto neskaitāmi daudzo Ukrainas civiliedzīvotāju deportāciju, nelikumīgu aizturēšanu un necilvēcīgu izturēšanos pret viņiem; pieprasa, lai Krievija nekavējoties sniedz ģimenēm precīzu informāciju par aizturēto personu atrašanās vietu un veselības stāvokli, un aicina nekavējoties atbrīvot visus Ukrainas civiliedzīvotājus, kurus Krievijas varas iestādes pašlaik tur gūstā; uzsver, ka Ukrainas civiliedzīvotāju piespiedu pārvietošana, nelikumīga aizturēšana un nežēlīga izturēšanās pret viņiem liecina par Krievijas režīmam raksturīgo brutalitāti un klajo necieņu pret cilvēka dzīvību; stingri nosoda Krievijas iestāžu īstenoto nežēlīgo

taktiku pret Ukrainas civiliedzīvotājiem un karagūstekņiem; pauž nožēlu par plaši izplatīto un sistemātisko terora izmantošanu Ukrainas okupētajās teritorijās ar mērķi iebiedēt civiliedzīvotājus, apslāpēt pretošanos, vērsties pret politiskajiem pretiniekiem un pilsonisko aktivitāti un iznīdēt ukraiņu valodu un nacionālo identitāti;

10. nosoda nelikumīgi okupētajā Krimā notiekošo Krimas tatāru vajāšanu, tostarp politiski motivētu aizturēšanu, spīdzināšanu, piespiedu pazušanu un reliģijas, vārda un biedrošanās brīvības ierobežošanu; aicina nekavējoties atbrīvot visus politisku iemeslu dēļ ieslodzītos Krimas tatārus un mudina ES un starptautiskās organizācijas pastiprināt uzraudzību un aizstāvību Krimas pamatiedzīvotāju interesēs;

11. mudina Krieviju nekavējoties piekrist visaptverošai “visi pret visiem” karagūstekņu apmaiņai ar Ukrainu un to īstenot atbilstoši tās saistībām saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām un Ženēvas konvenciju par attieksmi pret karagūstekņiem;

12. stingri nosoda Krievijas vardarbīgās darbības un Baltkrievijas līdzdalību nežēlīgajā attieksmē pret Ukrainas bērniem, tostarp slepkavības, spīdzināšanu un kriminālvajāšanu, piespiedu pārvietošanu un deportāciju, seksuālu vardarbību un izmantošanu, piespiedu rusifikāciju un militarizāciju; nosoda Krievijas pilsonības uzspiešanu deportētajiem bērniem un valsts atbalstītu adopciju Krievijas ģimenēs kā daļu no apzinātas piespiedu asimilācijas politikas; pauž nožēlu par to, ka ES nespēja palīdzēt Jeila Universitātes Humanitāro pētījumu laboratorijai nodrošināt pietiekamu finansējumu; aicina dalībvalstis cieši sadarboties ar Ukrainas iestādēm un vietējām un starptautiskajām nevalstiskajām organizācijām un atbalstīt tās centienos dokumentēt visus pazudušos un deportētos Ukrainas bērnus, noteikt viņu atrašanās vietu un repatriēt viņus, lai nekavējoties atkal apvienotu tos ar vecākiem vai likumīgajiem aizbildņiem; atkārtoti uzsver, ka Ukrainas bērnu deportācija ir smags starptautisko humanitāro tiesību, jo īpaši Ceturtās Ženēvas konvencijas 49. panta, pārkāpums un kara noziegums; mudina ES saukt vainīgos pie atbildības un piemērot sankcijas personām un organizācijām, kas iesaistītas šajos noziegumos;

13. pieprasa, lai Krievija saskaņā ar savām saistībām, kas izriet no attiecīgajām Ženēvas konvencijām, nekavējoties nodrošinātu SSKK piekļuvi karagūstekņu nometnēm un citām vietām, kur gūstā tiek turēti Ukrainas karavīri vai civiliedzīvotāji; norāda uz izteikto atšķirību Ukrainas un Krievijas attieksmē pret otras puses gūstekņiem, jo Ukrainas militārpersonas ir tikušas nežēlīgi spīdzinātas, slikti ārstētas un nepietiekami ēdinātas, tādējādi pārkāpjot kara likumus un starptautiskās humanitārās tiesības;

14. atkārtoti aicina ES un tās dalībvalstis palielināt humāno un

rehabilitācijas palīdzību Krievijas nebrīvē cietušajiem, tostarp sniegt piekļuvi medicīniskajai un psiholoģiskajai aprūpei, reintegrācijas pakalpojumiem un juridiskajai palīdzībai; pauž atzinību Ukrainas un starptautiskās pilsoniskās sabiedrības organizācijām par atbalstu nolaupīto Ukrainas bērnu, karagūstekņu un nelikumīgi aizturēto civiliedzīvotāju ģimenēm;

15. atkārtoti apliecina ES nelokāmo atbalstu Ukrainas rekonstrukcijai un atkārtoti pauž gatavību sniegt ieguldījumu Ukrainas ekonomikas un infrastruktūras atjaunošanā; uzsver Ukrainas mehānisma stratēģisko nozīmi ar mērķi stiprināt Ukrainas noturību, paātrināt tās atjaunošanu un atbalstīt virzību uz ilgtspējīgu attīstību un dalību ES; atkārtoti pauž stingru pārliecību, ka Krievijai ir jāmaksā par Ukrainai nodarīto milzīgo kaitējumu, un tādēļ aicina konfiscēt Krievijas valsts aktīvus, kas ir iesaldēti saskaņā ar ES sankcijām vai citādi, un tos izmantot Ukrainas aizsardzības un atjaunošanas atbalstam; uzsver savu pārliecību, ka ir pieejami dažādi juridiski ceļi, kā to panākt, un ka nerīkošanās ir neattaisnojama Eiropas valdību kļūda;

16. nosoda Krievijas Valsts domes 2025. gada 24. jūnijā pieņemto protokolu, kas ļauj Kolektīvās drošības līguma organizācijas dalībvalstīm izvietot savu karaspēku citu dalībvalstu teritorijā bruņotu konfliktu, draudu, krīzes situāciju un militāro mācību gadījumā; nosoda šo soli kā nepārprotamu Krievijas mēģinājumu vēl vairāk pastiprināt nemitīgos uzbrukumus Ukrainai, piespiedu kārtā mobilizējot karaspēku no kaimiņvalstīm un sabiedrotajām valstīm;

17. stingri nosoda Kubas karavīru vervēšanu un iesaistīšanu karadarbībā, kā arī Ziemeļkorejas karaspēka iesaisti;

18. mudina visas dalībvalstis nekavējoties sniegt turpmāku militāro palīdzību un kopīgi iepirkt papildu spējas, jo īpaši pretgaisa aizsardzības un tāla darbības rādiusa triecienu aprīkojumu, kā arī artilērijas sistēmas un munīciju; šajā sakarībā mudina visas dalībvalstis lielu daļu no saviem *SAFE* Eiropas aizsardzības industrijas investīciju plānu līdzekļiem veltīt palīdzībai Ukrainai; mudina dalībvalstis un to aizsardzības nozares ieguldīt Ukrainas aizsardzības rūpniecībā un sadarboties ar to, tostarp veicot papildu investīcijas un veidojot kopuzņēmumus, lai maksimāli palielinātu tās ražošanas spēju potenciālu visefektīvākā veidā ražot svarīgāko aprīkojumu;

19. atgādina par vairāku ES valstu un valdību vadītāju drosmīgajiem paziņojumiem, ka gadījumā, ja Krievija nepiekritīs ASV ierosinātajam 30 dienu pamieram, tai tiks piemērotas ievērojami stingrākas sankcijas, un tādēļ mudina Padomi, Komisiju un dalībvalstis rīkoties atbilstoši to paziņojumiem un būtiski palielināt Krievijai piemēroto sankciju efektivitāti un ietekmi; atzinīgi vērtē 2025. gada 20. maijā pieņemto septiņpadsmito sankciju paketi, taču mudina dalībvalstis bez turpmākas kavēšanās pieņemt nākamo sankciju paketi; uzsver,

ka šobrīd ir stratēģiski svarīgi rīkoties drosmīgi un nekavējoties; uzsver, ka jebkādas turpmākas Krievijas agresijas negatīvās sekas globālajai drošībai un ekonomikai būs daudz smagākas nekā militārās un finansiālās saistības, kas nepieciešamas šobrīd, lai pilnībā izbeigtu Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, atturētu Krieviju no turpmākas agresijas un panāktu taisnīgu, godīgu un ilgstošu mieru; stingri aicina ES dalībvalstis pārtraukt savu apkaunojošo ierasto pieeju un tā vietā rīkoties ar jaunu steidzamības un mērķa izpratni;

20. atgādina Ungārijas un Slovākijas valdībām par lojālas sadarbības principu, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir jāatturas no jebkādiem pasākumiem, kas varētu apdraudēt ES mērķu sasniegšanu; tādēļ mudina Ungārijas un Slovākijas valdības saskaņot savu ārpolitiku ar ES nostāju un principiem un neradīt kārtējos šķēršļu ES centieniem pastiprināt sankcijas pret Krieviju;

21. uzskata, ka ES un līdzīgi domājošiem partneriem ir jāpiemēro ievērojami efektīvāki militārie, ekonomiskie, politiskie un diplomātiskie centieni un pasākumi, lai piespiestu Krieviju izbeigt savu agresijas karu, šo procesu uzsākot ar ilgstoša pamiera nodibināšanu; prasa veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu sankciju apiešanu, jo īpaši vēršoties pret Krievijas ēnu flotes kuģiem; aicina pilnībā aizliegt Krievijas sašķidrinātās dabasgāzes *(LNG)*, naftas un izejvielu importu, kā arī veikt pagaidu pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu Krievijas iespējas apmaksāt savu agresijas karu ar enerģijas eksportu, tostarp noteikt zemākus naftas cenu griestus un ieviest *LNG* cenu griestus; uzsver, ka ir svarīgi bez turpmākas kavēšanās pieņemt 18. sankciju paketi; aicina dalībvalstis, kas bloķē jaunākās sankciju paketes pieņemšanu, sekot to citu dalībvalstu piemēram, kuras veiksmīgi atradušas alternatīvus naftas un gāzes piegādes avotus; uzsver, ka ir nepieņemami, ka ceturtajā gadā, kopš Krievija īsteno pilna mēroga karu pret Ukrainu, uzbrukumos izmantotajās Krievijas raķetēs un bezpilota lidaparātos vēl arvien plaši tiek lietotas Rietumos ražotas sastāvdaļas;

22. atgādina, ka vispārējam atbalstam Ukrainai ir jābūt pietiekamam, lai apturētu Krievijas agresijas karu un ļautu Ukrainai atbrīvot visus tās iedzīvotājus, atjaunot pilnīgu kontroli pār savu teritoriju starptautiski atzītās robežās un atturēt Krieviju no jebkādas turpmākas agresijas; atgādina, ka Eiropa jau ir atbalstījusi Ukrainu ar militāro palīdzību 50 miljardu EUR apmērā, taču uzsver, ka ir vajadzīga turpmāka palīdzība un ka šāds atbalsts tagad lielā mērā ir atkarīgs no pašas Eiropas; mudina dalībvalstis līdz jebkādu sarunu pabeigšanai piegādāt Ukrainai vairāk ieroču un munīcijas; nosoda jebkādus mēģinājumus izdarīt spiedienu uz Ukrainu, lai tā atdotu okupētās teritorijas, kurās iedzīvotāji ir pakļauti nepārtrauktām represijām, vardarbībai, piespiedu pazušanai, nelikumīgām aizturēšanām, deportācijām un citiem sistemātiska terora veidiem;

23. aicina ES piemērot individuālas sankcijas pret Krievijas amatpersonām, kas ir atbildīgas par vardarbību un spīdzināšanu pret ieslodzītajiem un aizturētajiem ukraiņiem;

24. pauž pilnīgu atbalstu taisnīgam un ilgstošam mieram Ukrainā, pamatojoties uz Ukrainas noteiktiem un tās tautai pieņemamiem noteikumiem; uzsver, ka ar jebkādu miera nolīgumu ir jānodrošina Ukrainas suverenitāte un teritoriālā integritāte, jānovērš Krievijas atkārtota apbruņošanās un jāgarantē Ukrainas ilgtermiņa drošība; uzstāj, ka vainīgie ir jāsauc pie atbildības par kara noziegumiem un ir jāizmaksā reparācijas; uzsver, ka pirms miera sarunām jāpanāk beznosacījumu pamiers;

25. uzsver, ka, ņemot vērā ASV nostājas maiņu attiecībā uz Krievijas agresijas karu, ES un tās dalībvalstīm arī turpmāk jābūt Ukrainas galvenajiem stratēģiskajiem sabiedrotajiem un jāpastiprina sava vadošā loma, atbalstot Ukrainas cīņu par suverenitāti, mieru un taisnīgumu; aicina ES un tās dalībvalstis censties saglabāt pēc iespējas plašāku starptautisko atbalstu Ukrainai, tostarp veidojot koalīcijas ar līdzīgi domājošiem partneriem ārpus ES; atkārtoti aicina nekavējoties un ievērojamā daudzumā piegādāt sen gaidītās un ļoti nepieciešamās ieroču sistēmas, par kurām iepriekš tika izziņots, piemēram, “Taurus” raķetes, kā to bija uzņēmusies nodrošināt jaunā Vācijas vadība;

26. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Komisijas priekšsēdētājas vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Padomei, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai, Ukrainas prezidentam, valdībai un parlamentam un Krievijas un Baltkrievijas iestādēm.